

Hồi Ký

Trong đám hoa bướm bướm / không có bướm bướm bay. Dưới ánh trăng lung lay...có một
bầy bướm bướm!

Người con gái bước gượng, bướm bướm bay quanh nàng. Ánh trăng bỗng vỡ tan và người con
gái khóc!

Tôi đi chiếc đò dọc / ghé bến bờ sông nhìn / giữa sóng nước mông mênh / thấy áo dài trong
gió...

Thấy rất nhiều sao vỡ / từ đôi mắt nàng tuôn. Đêm đó, một đêm buồn. Không biết sao buồn
vây?

...Rồi đò xuôi nước chảy
Rồi trăng chìm mênh mang
Hình như tôi yêu nàng trong hư huyền ảo tưởng?

*

Một vì sao nở muộn / vướng trên tà áo dài. Gió bay. Sao cũng bay. Tà áo dài thành gió!

Kể từ đêm hôm đó...tôi làm thơ, làm chi? Ước chi hôn bờ mi / của người con gái đó...rồi chờ
đêm trăng tỏ / tôi nói "Anh Yêu Em".

Không nợ thì không duyên, bướm bướm bay...hồi ký! Viết, gửi đi đâu nhỉ / đất trời la bao la...

Trần Vấn Lệ